FP VI

ACETAZOLAMIDUM*
ACETAZOLAMID

Acetazolamide, Acétazolamide
Nazwa chemiczna: N-(5-Sulfamoilo)-1,3,4-tiadiazol-2-ilo)-acetamid

$C_4H_6N_4O_3S_2$ m.cz. 222,24

Zawartość acetazolamidu, w przeliczeniu na wysuszoną substancję, nie powinna być mniejsza niż 98,5% i większa niż 101,0%.

Postać i właściwości. Biały lub prawie biały, krystaliczny proszek.

Rozpuszczalność. Substancja trudno rozpuszcza się w etanolu (760 g/l) OD, bardzo trudno rozpuszcza się w wodzie, praktycznie nie rozpuszcza się w eterze etylowym OD.

pH przesączu, otrzymanego po wytrząsaniu 1 min 1,0 g substancji z 10 ml wody, od 4,5 do 6,0 (str. 58[I]).

Widma absorpcyjne

1. Roztwór substancji w roztworze wodorotlenku sodu (0,4 g/l) OD, zawierający 0,8 mg substancji w 100,0 ml, zbadać spektrofotometrycznie w zakresie od 220 nm do 350 nm; widmo absorpcyjne roztworu wykazuje maksima przy ok. 240 nm ($a^{1\%}_{1cm}$ wynosi ok.169) i ok. 292 nm ($a^{1\%}_{1cm}$ wynosi ok. 595) (str. 92[II]).

2. Widmo absorpcyjne w podczerwieni wykazuje maksima tylko przy tych długościach fali, przy których maksima wykazuje widmo porównawcze, a względne intensywności odpowiednich pasm w obu widmach są do siebie zbliżone. Substancję do badania przygotować techniką II (str. 93[II]).

Tożsamość

1. Do 0,5 g substancji dodać 5 ml wody, 1 ml roztworu wodorotlenku sodu (80 g/l) OD, dokładnie zmieszać, dodać 0,2 g pyłu cynkowego OD i 0,5 ml kwasu solnego (425 g/l) OD; zwilżony papierek ołowiowy OD, umieszczony u wylotu probówki, zabarwia się na brunatno.

2. Do 25 mg substancji dodać 5 ml wody, 0,15 ml roztworu wodorotlenku sodu (40 g/l) OD, zmieszać i dodać 0,1 ml roztworu siarczanu miedzi(II) (10 g/l) OD; powstaje niebieskozielone zabarwienie lub niebieskozielony osad.

3. Wykonać badanie metodą chromatografii cienkowarstwowej wg „Czystość", p. 6; położenie plamy głównej na chromatogramie roztworów A i B powinno być zgodne.

Czystość

1. Rozpuścić 1,0 g substancji w 10 ml roztworu wodorotlenku sodu (40 g/l) OD; zmętnienie roztworu nie powinno być intensywniejsze niż zmętnienie roztworu wzorcowego II (str. 60[II]), a jego zabarwienie nie powinno być intensywniejsze niż zabarwienie roztworu porównawczego Ż 5 lub BŻ 5 (metoda II) (str. 61[I]).

2. Siarczanów nie więcej niż 0,05%; do wykonania próby użyć 0,2 g substancji, wytrząsać 10 min z 20 ml wody, przesączyć i wykonać próbę z 10 ml przesączu (str. 41[II]).

3. Metali ciężkich, w przeliczeniu na ołów, nie więcej niż 20 µg/g; do wykonania próby metodą III użyć 0,5 g substancji (str. 42[II]).

4. Strata masy po suszeniu nie większa niż 0,5% (str. 63[II]).

5. Popiołu siarczanowego nie więcej niż 0,1% (str. 39[II]).

6. Badanie metodą chromatografii cienkowarstwowej (str. 72[II])

Faza nieruchoma: żel krzemionkowy GF_{254} OD

Faza ruchoma: propan-2-ol OD – octan etylu OD – wodorotlenek amonowy (227 g/l) OD (5:3:2)

Komorę wysycać 1 h parami fazy ruchomej.

Nanieść po 20 µl roztworów w mieszaninie (1:1) etanolu (760 g/l) OD z octanem etylu OD: substancji o stężeniu 5 mg/ml (roztwór A) i substancji porównawczej acetazolamidu OD o stężeniach: 5 mg/ml (roztwór B) i 50 µg/ml (roztwór B_1).

Chromatogram wysuszyć w temp. pokojowej i obejrzeć w nadfiolecie (254 nm). W przypadku, gdy na chromatogramie roztworu A wystąpią inne plamy, poza plamą główną, nie powinny być większe ani intensywniejsze niż plama główna na chromatogramie roztworu B_1 (1,0%).

Zawartość

Odważyć dokładnie ok. 0,2 g substancji, rozpuścić w 25 ml dimetyloformamidu OD i miareczkować potencjometrycznie etanolowym roztworem wodorotlenku sodu (0,1 mol/l) RM.

1 ml etanolowego roztworu wodorotlenku sodu (0,1 mol/l) RM odpowiada 22,22 mg acetazolamidu ($C_4H_6N_4O_3S_2$).

Przechowywanie. W zamkniętych opakowaniach, chronić od światła.

Należy do wykazu B.

Działanie i/lub zastosowanie. Inhibitor anhydrazy węglanowej; w jaskrze, w chorobie wysokościowej.

Dawki zwykle stosowane	Jednorazowa	Dobowa
Doustnie	0,25 – 0,5	0,5 – 1,5
Dawki maksymalne		
Doustnie	0,5	1,5

Uwaga!
Oznaczenie alkalimetryczne w podanych warunkach przebiega w stosunku 1 : 1.

* Monografia z FP V poddana procesowi nowelizacji.

ACETAZOLAMIDI TABULETTAE*
TABLETKI ACETAZOLAMIDU

Preparatem są tabletki z acetazolamidem ($C_4H_6N_4O_3S_2$ – m.cz. 222,24), którego zawartość w tabletce nie powinna być mniejsza niż 95,0% i większa niż 105,0% deklarowanej ilości.

Badanie uwalniania substancji leczniczej z tabletek

Badanie wykonać wg monografii *Tabulettae* (str. 185[I]), w aparacie łopatkowym przy szybkości obrotów 75/min, stosując 900 ml kwasu solnego (3,6 g/l) OD.

Ilość uwolnionej substancji oznaczyć spektrofotometrycznie wg „Zawartość"; przed pomiarem przesącz rozcieńczyć roztworem wodorotlenku sodu (4 g/l) OD do uzyskania stężenia ok. 1 mg w 100 ml. Obliczyć zawartość acetazolamidu ($C_4H_6N_4O_3S_2$).

Wartość Q po 60 min powinna być zgodna z wymaganiami zawartymi w tabeli 56 (str. 188[I]).

Zawartość

Wykonać metodą ZB (str. 184[II]).

Odważyć dokładnie masę sproszkowanych tabletek, odpowiadającą ok. 50 mg acetazolamidu, dodać 60 ml roztworu wodorotlenku sodu (4 g/l) OD, wytrząsać 10 min i uzupełnić nim do 100,0 ml. Uzupełnić 1,0 ml przezroczystego roztworu do 50,0 ml roztworem wodorotlenku sodu (4 g/l) OD i zmierzyć absorbancję roztworu w maksimum przy ok. 292 nm.

Obliczyć zawartość acetazolamidu ($C_4H_6N_4O_3S_2$) w tabletce, przyjmując absorbowalność $a^{1\%}_{1cm}$ = 595.

Czystość mikrobiologiczna

Badanie wykonać wg monografii „Badanie czystości mikrobiologicznej" (str. 118[II]). Preparat powinien odpowiadać wymaganiom podanym w tabeli 32, grupa leków III a (str. 119).

Przechowywanie. W zamkniętych opakowaniach, chronić od światła.

Działanie i/lub zastosowanie. Inhibitor anhydrazy węglanowej; w jaskrze, w chorobie wysokościowej.

Dawki zwykle stosowane	Jednorazowa	Dobowa
Doustnie	0,25 – 0,5	0,5 – 1,5
Dawki maksymalne		
Doustnie	0,5	1,5

ZAKŁAD CHEMII LEKÓW

FP VI

FUROSEMIDUM
FUROSEMID

Furosemide, Furosémide
Nazwa chemiczna: Kwas 4-chloro-2-(furfuryloamino)-5-sulfamoiloantranilowy

$C_{12}H_{11}ClN_2O_5S$ m.cz. 330,74

Zawartość furosemidu, w przeliczeniu na wysuszoną substancję, nie powinna być mniejsza niż 98,5% i większa niż 101,0%.

Postać i właściwości. Biały lub prawie biały, krystaliczny proszek, ciemniejący pod wpływem światła.

Rozpuszczalność. Substancja dość trudno rozpuszcza się w etanolu (760 g/l) OD, praktycznie nie rozpuszcza się w wodzie.

Widma absorpcyjne

1. Roztwór substancji w roztworze wodorotlenku sodu (0,4 g/l) OD, zawierający 1 mg substancji w 100,0 ml, zbadać spektrofotometrycznie w zakresie od 220 nm do 400 nm; widmo absorpcyjne roztworu wykazuje maksima przy ok. 228 i ok. 272 nm ($a^{1\%}_{1cm}$ wynosi ok. 590) i ok. 335 nm (str. 92[II]).

2. Widmo absorpcyjne w podczerwieni wykazuje maksima tylko przy tych długościach fali, przy których maksima wykazuje widmo porównawcze, a względne intensywności odpowiednich pasm w obu widmach są do siebie zbliżone. Substancję do badania przygotować techniką II (str. 93[II]).

Tożsamość

1. Rozpuścić 0,5 mg substancji w 2 ml metanolu OD, dodać 10 ml kwasu solnego (105 g/l) OD i ogrzewać 15 min na łaźni wodnej pod chłodnicą zwrotną. Oziębić, dodać 15 ml roztworu wodorotlenku sodu (40 g/l) OD, 1 ml roztworu azotynu sodu (5 g/l) OD, po 3 min 1 ml roztworu sulfaminianu amonowego (25 g/l) OD, zmieszać i dodać 1 ml świeżo przygotowanego roztworu dichlorowodorku N-(1-naftylo)etylenodiaminy (5 g/l) OD; powstaje czerwone lub czerwonofioletowe zabarwienie.

2. Rozpuścić 20 mg substancji w 2 ml etanolu (760 g/l) OD, dodać 2 ml roztworu 4-dimetyloaminobenzaldehydu OD; powstaje zielone zabarwienie, przechodzące w ciemnoczerwone.

Czystość

1. Pierwszorzędowych amin aromatycznych nie więcej niż 0,5%. Rozpuścić 0,1 g substancji w 25 ml metanolu OD. Do 1 ml roztworu dodać 3 ml dimetyloformamidu OD, 12 ml wody, 1 ml kwasu solnego (36 g/l) OD i oziębić. Dodać 1 ml roztworu azotynu sodu (5 g/l) OD, zmieszać i pozostawić 5 min. Dodać 1 ml roztworu sulfaminianu amonowego (25 g/l) OD, po 3 min 1 ml świeżo przygotowanego roztworu dichlorowodorku N-(1-naftylo)etylenodiaminy (5 g/l) OD i uzupełnić wodą do 25,0 ml. Zmierzyć absorbancję roztworu przy ok. 530 nm jako odnośnika użyć ślepej próby. Absorbancja nie powinna być większa niż 0,12.

2. Chlorków nie więcej niż 0,02%; do wykonania próby użyć 0,1 g substancji, wytrząsać 10 min z 20 ml wody zakwaszonej 0,2 ml kwasu azotowego (904 g/l) OD, pozostawić 15 min, przesączyć i wykonać próbę z 10 ml przesączu (str. 41[II]).

3. Siarczanów nie więcej niż 0,03%; do wykonania próby użyć 0,3 g substancji, wytrząsać 10 min z 20 ml wody zakwaszonej 0,2 ml kwasu solnego (425 g/l) OD, pozostawić 15 min, przesączyć i wykonać próbę z 10 ml przesączu (str. 41[II]).

4. Metali ciężkich, w przeliczeniu na ołów, nie więcej niż 20 µg/g; do wykonania próby użyć 0,5 g substancji (str. 42[II]).

5. Strata masy po suszeniu nie większa niż 0,5% (str. 63[II]).

6. Popiołu siarczanowego nie więcej niż 0,1% (str. 39[II]).

7. Badanie metodą chromatografii cienkowarstwowej (str. 72[II])

Faza nieruchoma: żel krzemionkowy HF_{254} OD; płytka aktywowana 2 h w temp. 105°C

Faza ruchoma: 1,4-dioksan OD – propan-2-ol OD – wodorotlenek amonowy (227 g/l) OD – ksylen OD – toluen OD – (3:3:2:1:1)

Komorę wysycać 1 h fazą ruchomą.

Nanieść po 20 µl roztworów substancji w acetonie OD o stężeniach: 10 mg/ml (roztwór A) i 0,1 mg/ml (roztwór A_1). Chromatogram wysuszyć w temp. pokojowej i obejrzeć w nadfiolecie (254 nm). W przypadku, gdy na chromatogramie roztworu A wystąpi inna plama, poza GF plamą główną, nie powinna być większa ani intensywniejsza niż plama główna na chromatogramie roztworu A_1 (1,0%).

Zawartość

Odważyć dokładnie ok. 0,4 g substancji, rozpuścić w 40 ml dimetyloformamidu OD, uprzednio zobojętnionego po dodaniu 0,2 ml roztworu błękitu bromotymolowego OD i miareczkować roztworem wodorotlenku sodu (0,1 mol/l) RM do zmiany zabarwienia na niebieskie.

1 ml roztworu wodorotlenku sodu (0,1 mol/l) RM odpowiada 33,07 mg furosemidu ($C_{12}H_{11}ClN_2O_5S$).

Przechowywanie. W zamkniętych opakowaniach, chronić od światła.

Należy do wykazu B.

Działanie i/lub zastosowanie. Moczopędne.

Dawki zwykle stosowane	Jednorazowa	Dobowa
Doustnie	0,04 – 0,08	0,04 – 0,12
Dożylnie	0,02 – 0,04	0,02 – 0,04
Dawki maksymalne		
Doustnie	0,08	0,12
Dożylnie		0,04

FUROSEMIDI INIECTIO
ROZTWÓR FUROSEMIDU DO WSTRZYKIWAŃ

[illegible]

FUROSEMIDI TABULETTAE
TABLETKI FUROSEMIDU

[illegible]

ZAKŁAD CHEMII LEKÓW

FP VI

HYDROCHLOROTHIAZIDUM
HYDROCHLOROTIAZYD

Hydrochlorothiazide
Nazwa chemiczna: 6-Chloro-3,4-dihydro-2H-1,2,4-benzotiadiazyno-7-sulfonamido 1,1-ditlenek

$C_7H_8ClN_3O_4S_2$ m.cz. 297,73

[illegible]

HYDROCHLOROTHIAZIDI TABULETTAE
TABLETKI HYDROCHLOROTIAZYDU

[illegible]

IMMUNOGLOBULINUM HUMANUM VARICELLAE AD USUM INTRAVENOSUM
Immunoglobulina ludzka przeciw ospie wietrznej do podania dożylnego

[illegible]

IMMUNOGLOBULINUM HUMANUM VARICELLAE
Immunoglobulina ludzka przeciw ospie wietrznej

[illegible]

INDAPAMIDUM
Indapamid

[illegible]

INDINAVIRI SULFAS
Indynawiru siarczan

[illegible]

EPLERENONUM
Eplerenon

[illegible]

ZAKŁAD CHEMII LEKÓW

FP VI

CHLORPROPAMIDUM*
CHLORPROPAMID

[illegible]

CHLORPROPAMIDI TABULETTAE*
TABLETKI CHLORPROPAMIDU

[illegible]

ZAKŁAD CHEMII LEKÓW

FP VI

TOLBUTAMIDUM
TOLBUTAMID

[illegible]

TOLBUTAMIDI TABULETTAE
TABLETKI TOLBUTAMIDU

[illegible]

METFORMINI HYDROCHLORIDUM
Metforminy chlorowodorek

[illegible]

METHADONI HYDROCHLORIDUM
Metadonu chlorowodorek

[illegible]

SITAGLIPTINI PHOSPHAS MONOHYDRICUS
Sitagliptyny fosforan jednowodny

[illegible]

ZAKŁAD CHEMII LEKÓW

FP VI

AMMONII CHLORIDUM
AMONOWY CHLOREK

[illegible]

ZAKŁAD CHEMII LEKÓW

FP VI

BROMHEXINI HYDROCHLORIDUM
BROMOHEKSYNY CHLOROWODOREK

[illegible]

BROMHEXINI HYDROCHLORIDI INIECTIO
ROZTWÓR CHLOROWODORKU BROMOHEKSYNY DO WSTRZYKIWAŃ

[illegible]

BROMHEXINI HYDROCHLORIDI SIRUPUS
SYROP Z CHLOROWODORKIEM BROMOHEKSYNY

Preparatem jest syrop z chlorowodorkiem bromoheksyny [illegible]

Preparat powinien odpowiadać wymaganiom monografii *Sirupi* (str. 178[I]).

Postać i właściwości. Przezroczysta, lepka ciecz; może zawierać dodatek barwnika i substancji zapachowej.

pH preparatu od 2,8 do 4,0 (str. 58[I]).

Zawartość

Do kolby miarowej poj. 100 ml odmierzyć dokładnie objętość preparatu, odpowiadającą ok. 4 mg chlorowodorku bromoheksyny, uzupełnić metanolowym roztworem kwasu solnego (3,6 g/l) OD i zmierzyć absorbancję roztworu w maksimum przy ok. 317 nm.

Obliczyć zawartość chlorowodorku bromoheksyny ($C_{14}H_{20}Br_2ClN_2$) w preparacie, przyjmując absorbowalność $a^{1\%}_{1cm}$ = 87.

Przechowywanie. Chronić od światła.

Działanie i/lub zastosowanie. Mukolityczne, wykrztuśne.

Dawki zwykle stosowane	Jednorazowa	Dobowa
Doustnie	0,008	0,016
Dawki maksymalne		
Doustnie	0,008	0,024

BROMHEXINI HYDROCHLORIDI SOLUTIO
ROZTWÓR CHLOROWODORKU BROMOHEKSYNY

Preparatem jest roztwór chlorowodorku bromoheksyny w wodzie. Zawartość chlorowodorku bromoheksyny ($C_{14}H_{21}Br_2ClN_2$ – m.cz. 412,59) w preparacie nie powinna być mniejsza niż 90,0% i większa niż 110,0% deklarowanej ilości.

Preparat powinien odpowiadać wymaganiom monografii *Solutiones medicinales* (str. 178[I]).

Postać i właściwości. Bezbarwny, przezroczysty płyn.

pH preparatu od 2,5 do 3,5 (str. 58[I]).

Tożsamość

Wykonać badanie wg monografii *Bromhexini hydrochloridi iniectio* (str. 255[I], „Tożsamość" p. 1–4).

Zawartość

Do kolby miarowej poj. 100 ml odmierzyć dokładnie objętość preparatu, odpowiadającą ok. 4 mg chlorowodorku bromoheksyny, uzupełnić metanolowym roztworem kwasu solnego (3,6 g/l) OD i zmierzyć absorbancję roztworu w maksimum przy ok. 317 nm.

Obliczyć zawartość chlorowodorku bromoheksyny ($C_{14}H_{21}Br_2ClN_2$) w preparacie, przyjmując absorbowalność $a^{1\%}_{1cm}$ = 87.

Przechowywanie. Chronić od światła.

Działanie i/lub zastosowanie. Mukolityczne, wykrztuśne.

Dawki zwykle stosowane	Jednorazowa	Dobowa
Doustnie	0,008	0,016
Dawki maksymalne		
Doustnie	0,008	0,024

BROMHEXINI HYDROCHLORIDI TABULETTAE
TABLETKI CHLOROWODORKU BROMOHEKSYNY

[illegible]

Preparat powinien odpowiadać wymaganiom monografii *Tabulettae* (str. 183[I]).

Zawartość

Wykonać badanie ZB (str. 184[II]). ok. 0,36 g

Do kolby miarowej poj. 50 ml odważyć dokładnie masę sproszkowanych tabletek, odpowiadającą ok. 25 mg chlorowodorku bromoheksyny, wytrząsać 30 min z 30 ml metanolowego roztworu kwasu solnego (3,6 g/l) OD, uzupełnić nim i przesączyć. Uzupełnić 5,0 ml przesączu do 50,0 ml metanolowym roztworem kwasu solnego (3,6 g/l) OD i zmierzyć absorbancję roztworu w maksimum przy ok. 317 nm.

Obliczyć zawartość chlorowodorku bromoheksyny ($C_{14}H_{21}Br_2ClN_2$) w tabletce, przyjmując absorbowalność $a^{1\%}_{1cm}$ = 87.

Czystość mikrobiologiczna

Badanie wykonać wg monografii „Badanie czystości mikrobiologicznej" (str. 118[II]). Preparat powinien odpowiadać wymaganiom podanym w tabeli 32, grupa leków III a (str. 119).

Przechowywanie. W zamkniętych opakowaniach, chronić od światła.

Działanie i/lub zastosowanie. Mukolityczne, wykrztuśne.

Dawki zwykle stosowane	Jednorazowa	Dobowa
Doustnie	0,008	0,016
Dawki maksymalne		
Doustnie	0,008	0,024

AKADEMIA MEDYCZNA
ZAKŁAD CHEMII LEKÓW

FP VI

SULFOGAIACOLUM*
SULFOGWAJAKOL

Syn.: *Kalii guaiacolsulfonas, Sulfoguaiacolum*
Nazwa chemiczna: Mieszanina 4-hydroksy-3-metoksybenzenosulfonianu potasu i 3-hydroksy-4-metoksybenzenosulfonianu potasu

$C_7H_7KO_5S \cdot {}^1/_2H_2O$ m.cz. 251,29

Zawartość sulfogwajakolu, w przeliczeniu na bezwodną substancję, nie powinna być mniejsza niż 98,0% i większa niż 102,0%.

Postać i właściwości. Biały, drobnokrystaliczny proszek o charakterystycznym zapachu.

Rozpuszczalność. Substancja łatwo rozpuszcza się w wodzie, bardzo trudno rozpuszcza się w etanolu (760 g/l) OD, praktycznie nie rozpuszcza się w eterze etylowym OD.

pH roztworu substancji o stężeniu 50 mg/ml od 6,0 do 8,5 (str. 58[I]).

Widma absorpcyjne

1. Roztwór, przygotowany do oznaczenia zawartości, zbadać spektrofotometrycznie w zakresie od 210 nm do 320 nm; widmo absorpcyjne roztworu wykazuje maksima przy ok. 235 nm i ok. 279 nm (str. 92[II]).

2. Widmo absorpcyjne w podczerwieni wykazuje maksima tylko przy tych długościach fali, przy których maksima wykazuje widmo porównawcze, a względne intensywności odpowiednich pasm w obu widmach są do siebie zbliżone. Substancję do badania przygotować techniką II (str. 93[II]).

Tożsamość

1. Rozpuścić 10 mg substancji w 2 ml kwasu siarkowego (1,762 kg/l) OD i dodać 0,05 ml roztworu formaldehydu (400 g/l) OD; powstaje fioletowe zabarwienie.

2. Spopielić 0,2 g substancji, popiół rozpuścić w 5 ml kwasu solnego (220 g/l) OD i przesączyć:

a) 2 ml przesączu wykazuje reakcje na potas (str. 37[I]);

b) 2 ml przesączu wykazuje reakcje na siarczany (str. 37[I]).

Czystość

1. Roztwór 1,0 g substancji w 10 ml wody powinien być przezroczysty (str. 60[II]), a jego zabarwienie nie powinno być intensywniejsze niż zabarwienie wzorca, otrzymanego przez zmieszanie 0,05 ml roztworu chlorku kobaltu(II) OD (str. 61[I]) z 9,95 ml wody.

2. Rozpuścić 1,0 g substancji w 10 ml wody pozbawionej dwutlenku węgla, dodać 0,2 ml roztworu oranżu metylowego OD i miareczkować kwasem solnym (0,1 mol/l) RM; do zobojętnienia nie powinno zużyć się więcej niż 0,5 ml (zasadowość).

3. Chlorków nie więcej niż 50 µg/g; do wykonania próby użyć 0,2 g substancji (str. 41[II]).

4. Siarczanów nie więcej niż 0,02%; do wykonania próby użyć 0,25 g substancji (str. 41[II]).

5. Metali ciężkich, w przeliczeniu na ołów, nie więcej niż 20 µg/g; do wykonania próby metodą I użyć 0,5 g substancji (str. 42[II]).

6. Roztwór 1,0 g substancji w 10 ml wody, po dodaniu 0,5 ml kwasu siarkowego (176 g/l) OD powinien pozostać przezroczysty 15 min (związki baru).

7. Wody nie mniej niż 3,0% i nie więcej niż 6,0%; do wykonania oznaczenia odczynnikiem K. Fischera OD użyć ok. 0,3 g substancji (str. 47[II]).

Zawartość

Odważyć dokładnie ok. 0,25 g substancji, rozpuścić w wodzie i uzupełnić nią do 500,0 ml. Uzupełnić 10,0 ml roztworu buforem fosforanowym o pH 7,0 OD do 100,0 ml. Zmierzyć absorbancję tak przygotowanego roztworu przy ok. 279 nm, stosując jako odnośnika mieszaninę 9 ml buforu fosforanowego o pH 7,0 OD z 1 ml wody.

Obliczyć zawartość bezwodnego sulfogwajakolu ($C_7H_7KO_5S$), przyjmując absorbowalność $a^{1\%}_{1cm}$ = 120.

Przechowywanie. W zamkniętych opakowaniach, chronić od światła.

Działanie i/lub zastosowanie. Wykrztuśne.

Dawki zwykle stosowane	Jednorazowa	Dobowa
Doustnie	0,5 – 1,0	1,5 – 3,0

* Monografia z FP V poddana procesowi nowelizacji.

[illegible]

ACETYLCYSTEINUM
Acetylocysteina

Acetylcysteine; Acétylcystéine

$C_5H_9NO_3S$ m.cz. 163,2

[illegible]

[illegible]